

A diákok kultúrpalotája

GYÖNYÖRŰ KÉP tárul elénk, ha Dnyepropetrovsk környékén felmegyünk a magaslatra. A Dnyepri ezüstös csíkja a távolba nyúlik. Zöldek mezők terülnek el arrafelé, ahol a Szamar folyó ömlik a Dnyeprebe.

Ezen a festői szépségű helyen építette fel palotáját két évszázaddal ezelőtt Patyomkin herceg, II. Katalin cárnő kegyence. A gyönyörű palotát Ivan Sztarov, a híres orosz építész terve szerint építették. Az épület homlokzatának szigorú vonalait mellett belső helyiségeinek építészeti kidolgozása díszes és gyönyörű.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom után a palotából szanatórium lett.

A második világháborúban a fasiszta megszállók lerombolták és felgyújtották a kastélyt. Csak a feketére égett falak és a kőoszlopok maradtak meg belőle, néma tanúként a fasiszták barbárságának.

A háború után a szovjet kormány nagy összeget fordított a régi épület helyreállítására. A V. Baranszkij és Sz. P. Gluskov építésszek vezetésével a régi orosz építészeti sajátosságokat megőrizve, helyreállították a nagyszerű 18. századbeli palotát.

A gyönyörű épületből a diákok kultúrpalotája lett.

ESTÉNKINT a kultúrpalota minden ablaka messzire világít. A tágas termek megtelnek vidám dnyepetrovskiai fiatalokkal. Sokszáz diák és diáklány jár a kultúrpalotába, hogy vidáman, kulturáltan, érdekesen töltsék el szabadidejét.

A kultúrpalota a diákság minden kulturális igényét kielégíti. Több mint húsz különböző kör működik a kultúrpalotában. Kétezeregyszáz diák tökéletesíti tudását az éneklésben, táncban, szavalásban.

Szimfónikus hangversenyeket és színelőadásokat is gyakran rendeznek. Sokan járnak ide zongorázni, hegedülni.

A legtehetségesebb muzsikuskok: diákok közül szimfónikus zenekart alakítottak Mihail Lubinyecnek, a filharmonia főrendezőjének vezetésével.

A Mérey utcai általános leányiskola béke-ünnepéje

Kedves kis ünnepség zajlott le minap a Radnóti Gimnázium dísztermében, ahol a Mérey-utcai általános leányiskola tartotta meg béke-délutánját. A béke-délután az iskolai énekkara által előadott „Egy a jelszónk a béke” című daltal kezdődött. Osillogó szemekkel énekeltek az úttörő pajtások, „Haroba boldog jövőért megynünk”. Látszott a kipirult arcokon, hogy ők is tudják már a legkisebbtől a legnagyobbig, hogy rájuk boldog jövő vár, de ezért harcolniuk is kell.

De gyanezt érezte az a 400 szülő is, aki gyönyörködött gyermeke-

A ZENEKAR tagjai közül különösen kiválik tehetségével Jurij Zolotarenko egyetem hallgató, aki nagyszerűen hegedül és Klavdia Voszkribenceva, a vegyi technológiai intézet hallgatója. A fiatal diáklánynak gyönyörű lírai szopránja van. Gyakran lép fel a kultúrpalota hangversenytermében.

A képzőművészet kedvelői számára műtermet rendeztek be a kultúrpalotában.

A sakkozóknek is külön szobájuk van. Nemrégiben neves látogatójuk volt a sakkozók: Ragozin nemzetközi nagymester mérkőzött meg velük szimultán játékokban.

Az előadótérmet is mindig zsúfolásig megtöltik a fiatalok a tudományos, politikai és irodalmi előadások meghallgatására.

Nemrégiben a Francia Diákszövetség küldöttségével beszélgettek a dnyepetrovskiai főiskola hallgatói. A szovjet diákoknak tolmácsa sem volt szükségük a többszörös barátságos beszélgetésnél, mert majdnem mindegyikük tud franciául, vagy angolul.

A kultúrpalotában tanulni is nagyszerűen lehet. A diákok itt mindig megkapják a tanulmányaikhoz szükséges segítséget. Állandó tanácsadó ügyelet ad felvilágosítást a diákoknak bármely tudományág terén felmerülő kérdéseikre.

Nagy segítségükre van az egyetemi hallgatóknak a kultúrpalota könyvtára is, ahol tízezerrel várják őket a szépirodalmi és technikai könyvek, valamint tankönyvek.

A KULTÚRPALOTÁBAN ingyen áll a látogatók rendelkezésére a könyvtár, a hangszerek, a színházi kellékek, és mindaz, amire csak szükségük van. Olcsón látogathatják a diákok a kultúrpalotában rendezett filmelőadásokat, színelőadásokat. A kultúrpalota fenntartásának költségeit az állam fedezi.

Hatalmas park veszi körül a kultúrpalotát. A nyírfák, juharok, tölgyek már elhullatták sárga leveleiket. A kultúrpalota termében azonban a zord téli napokon is vidáman zeng a boldog fiatalok éneke.

Herfeld Mihályé

SZEGEDI JEGYZETEK

Egy ház udvaráról

A Felhő-utca lakói hogy hamarosan min- derű emberek, de a den rendeződik. Miért dobtak ki any- S a Felhő-utcában — szemétdombot? — kér- nem hiába felhős — dezték a minap a la- utca neve is — im- kók, miután már so- már elég tartós. Ez a kái pedig azért van, mert túlnagy volt az örm, mikor a KIK kö- kőművesei megjelen- tek az egyik ház ud- varában, még az őszön. Ha akkor nem örültek volna annyi- ra a lakók, most nem mérgelődnek ennyire.

Nézünk be az ud- varba! Az udvar kö- zepén emelkedik egy nagy — dombnak is beillő — salak, kő és szeméthalom. A la- kóktól még azt is megtudjuk, hogy ez a domb egy tekintélyes személdögnyöt takar. Aztán azt is elmesé- ték, hogy ennek a sze- métdombnak az ér- dekeiben milyen ha- talmas akciót indítot- tak. A lakók szerve- zettlen beosztva, s fel- váltva ostromolták a KIK-et, — ki tudja már mitóta. — A vá- lasz természetesen, ról a házasszonyok-

tól kérdezősködnék. Miért dobtak ki any- nyi burgonyát. — Azt tudom, hogy a burgonyát miért dobtam ki — válaszol az egyik, — de, hogy a pénzt miért dobtam ki a burgonyáért, azt nem tudom...

Elmondja azt is, hogy a közeli zöld- ségben volt a vádrolta a burgonyát, amely- nek jelentős része rossz volt.

Végeztül a „dom- bot” körülvevő „he- gyi levegőt” szerel- nek beszélni. Azt mondják, hogy a he- gyi levegő egészséges. Tényleg így van, va- lamikor én is tapasztaltam ezt. De itt a szeméthyegyeske tá- ján egészen külön- „hegyi-levegő” észle- hető. Az illata nem a legelőzetesebb. Még jó, hogy fagyos téli idő van. De azért így is helyesebb lenne, ha elszállítanák. Ha másért nem, — leg- alább egészségi szem- pontból.

(— th —)

Megalakult Szegeden a Sztaniszlavszkij munkás színjátszó stúdió

Az üzemek és az iskolák szín- játszó csoportjai a felszabadulás óta működnek. Szórakoztatják, ne- velik dolgozóinkat. Kultúr csoport- jaink egyik főfeladata most az, hogy munkájuk művészi színvona- lát emeljék. Ennek a célnak eléré- sében a szegedi csoportok számára nagy segítséget jelent az október végén megalakult Sztaniszlavszkij munkás színjátszó stúdió.

K. Sz. Sztaniszlavszkijról, a nagy orosz művészről és rendezőről ne- vezték el csoportjukat a stúdió tag- jai. Sztaniszlavszkij azt tanította: a színész cselekedjen, a színpadi cselekvéseket állítsa munkája kö- zéppontjába. Sztaniszlavszkij mód- szere szerint a színész figyelmének a szerepkidolgozás kezdeti szaká- szában a cselekvésre kell irányul- nia. A színésznek el kell képzelnie, hogy milyen célok szolgálatába áll- lítja cselekvéseit. Sztaniszlavszkij olyan színészeket nevelt, akik a gondolkodás és az érzés minden gazdagságát ki tudták fejezni a színpadon.

Minden hétfőn este 7 órakor a Közkalkalmazottak Szakszervezeté- nek kultúrotthonában gyűlnek ösz- sze a szegedi üzemek, iskolák kul- túrvezetői, színjátszói, hogy tanul- mányozzák Sztaniszlavszkij mód- szert, hogy elsajátítsák a színészi munkához szükséges alapokat.

Hét óra előtt már gyűlekeznek a kultúrfelelősök, színjátszók, a kul- túrotthon egyik szépen felszerelt termében. Érdeklődnek egymástól:

— Felkészültél? Milyen jelenete- ket mutatsz be?

H. Tóth Irén harmadéves mate- matika-szakos egyetemi hallgató megegyezzen átnézi jegyzeteit.

— Minden előadáson itt voltam még — mondja Tóth elvtársnő — a színjátszás, rendezés alapelveit ismerem meg. Az itt tanultakat nagy- on jól fel tudom használni szín- játszás közben.

Itt van már Sproh Katalin elvtársnő, az Autójavító Vállalattól, Járóli Jenőné a Szegedi Kenderfo- nógyár művészeti csoport vezetője.

Pásztor Imre elvtárs, a jogi-kar elsőéves hallgatója a következőket mondja:

— A jászberényi általános gim- náziumba jártam. Ott sokat szere- peltem, most itt az egyetemünkön is a színjátszó csoport tagja va- gyok. Az itt tanultakat nagyon jól fel tudom használni színjátszó munkámban.

Pontosan hét órakor megérkezik Ádám Ottó elvtárs, a Szegedi Ál- lami Nemzeti Színház főrendezője, a stúdió vezetője. Megkezdődik a foglalkozás.

Az első jelenet megoldására Gyenge Balázs elsőéves magyar- szakos egyetemi hallgató vállalko- zik. Először szöveg nélkül mutat- nak be jeleneteket, a cselekvést ál- lítva a középpontba.

Ádám elvtárs elmondja Gyenge elvtárs feladatát. Egy otthonába megérkező fiatalleányt kell alakí- tania, akit tanulás közben a vil- lany kialsávása, a rádió recsegése és egy számlához ember zavar. Gyenge elvtárs megértette felada-

tát, berendezte szobáját. Kezdődhet a jelenet. Gyenge elvtárs mozdula- tait figyelik az elvtársak. Minden jó és rossz mozdulatot megjegyez- nek.

A jelenet végén sok elvtársnak van mondanivalója. Amikor min- den elvtárs elmondja észrevételét, Ádám elvtárs apró kérdésekkel ve- zeti a helyes megoldáshoz Gyenge elvtársat. Sok javítani való akad, mindent megmagyaráz, hogy mit, hogyan és miért kell csinálni.

Gyenge elvtárs például a szín- padi szobába belépve a kabátját mesterkélt mozdulatokkal vettette le, nem nézte meg, eg-e a tűz a kályhában, nem látszott rajta, ho- gyan érinti az addig kifogástala- nul működő rádió recsegése, nem látszott az árcán a rádió zenéjének hatása.

Megismétlődik a jelenet, s ez már sokkal jobban sikerült, mint az előző. De Ádám elvtárs most is megállítja a szereplőt.

— Ezek mind apróságok, ame- lyekre figyelmeztetem, de igen fontosak ahhoz, hogy a való életet tükrözzék.

Most már sokkal jobb Gyenge elvtárs játéka. Figyel minden kis mozdulatára, alaposan meggondol minden mozdulatát.

Igy tanulnak, alakulnak, formá- lódnak az üzemek, iskolák színját- szói, hogy a színpadon tudásuk legjavával szórakoztassák, nevel- jék a dolgozókat. Helyes lenne, ha minden kultúr csoport képviseltetné magát ezen a rendkívül hasznos stúdió,

Török József megváltozik

A 65/8. Építőipari Vállalat dol- gozóit másfél hónappal ezelőtt még így köszöntötték Török Józse- fet, ha reggel munkába érkezett: — Jó reggelt Szwing Tóni! — Voltak, akik ehhez még hozzátették: — a tánciskola réme... Mivel érde- melte ki, hogy ilyen csúnyahangzá- sá guányneveket adtak neki dolgo- zótársai?

Török József 18 éves fiatal szak- munkás. Négy hónappal ezelőtt te- tte le az épületlakatos szakmai vizs- gát közepes eredménnyel. Az üze- mben azonban a legrosszabb mun- kás volt. Tervét csak 60—70 száza- lékra teljesítette; jampeces maga- tartásával rossz példát mutatott az üzemben dolgozó fiataloknak. Egész nap kedvetlenül végezte munkáját, szívesebben beszélgetett, játszott Tóth Imrével, akivel egyhelyen dolgoztak. Miről folyt a beszélge- tes? A különböző jampitancók új formáiról és a jampidivat új vál- tozásairól. Üres, csak számukra kedvelt téma volt ez. Sokan az üzem idősebb munkásai közül azt mondták erre: még gyerekek, ját- szanak. De kevesen gondoltak arra, hogy megértessék a fiatal szak- munkásokkal: a munka nem játék, és megmutassák nekik, ha a tervet teljesít, többet keresnek. Meg- elégedtek azzal, hogy Török Józse- fet kigúnyolták, kiközösítették ma- guk közül. A fiú egyedül érezte magát az üzemben, így még job- ban húzott jampec barátaihoz. Ez mellett fájt is neki a kiközösítés.

Kása Mihály elvtárs, az üzemi pártszervezet titkára erre akart építeni, amikor elhatározta, hogy megállítja Török Józsefet azon az úton, amelyen elindult, és jó szak- munkást nevel az alapjában tehet- séges és nagyra törő fiúból. A párt- titkár először csak a fiú munkáját figyelte. Sokáig álldogált a menet- vagy gép mellett és elnézte, hogyan igazítja a magas, sovány, szőke- hajú ifjúmunkás a fémrudakat, hogy pontos csavarmenetet vágjon rájuk a gép.

Egyszer aztán megszólította Tö- rök Józsefet a párttitkár: — Iparkodj a munkáid, neked is jobb lesz, hiszen többet keresel, mint most. A hatvan, hetvenszáza- lékos tervteljesítéssel alig kapsz négy-ötszáz forintot. — Senki sem ellensége a pénznek. Török József is szeretett volna többet keresni, de nem jött rá, hogy ezt csak úgy éri el, ha beszélgetés, játszás helyett munkájával törődik és jól kihasz- nálja munkaidőjét. Kása Mihály ezt is megmagyarázta neki még ott a gép mellett.

A párttitkár tudta, hogy ez nem elég. Tudta, hogy Török József csak úgy válik szorgalmas szak- munkássá, ha abbahagyja a jam- pec életet és üres léha szórakozá- sok helyett tartalmas ifjúsági re- genyek, szakkönyvek kötik le a fi- gyelmét.

Másfél hónappal ezelőtt egyik nap, munka után behívta ma- gához az ifjúmunkást a pártirodá- ba. Lassan, akadozva kezdődött a beszélgetés. Kása elvtárs kereste a fiú gyenge oldalát, azt, hogy mi- vel is lehetne megfogni:

— Miért csúfolnak téged Szwing Tóninak, főjampecnak?

A fiú dacos volt, fennhéjázó és egy kis szégyen is volt a hangjá- ban, amikor felelt:

— Nem tartozik ez ide Kása elvtárs!

— Ugy gondolod, hogy nem tar- tozik ide? — kérdezte figyelmeztetően a párttitkár és először azt magyarázta meg Török Józsefnek, hogy az ő hanyag, jampec viselke- dése mennyire befolyásolja a mun- káját is. — Próbáld meg abbahagy- ni ezt az életet — mondta — és meglátod, jobban halad a munka. Aztán megmagyarázta, hogy a munkában is van öröm és érdekessé- g. A hosszú beszélgetésből az ifjúmunkás megértette, hogy dolgo- zótársai jampec öltözködéséért és viselkedéséért gúnyolják ki, azért húzódnak el tőle, mert látták, hogy neki egy másik társaság kell, lát- ták, hogy az üzem élete, a munka problémái nem érdeklik. Megértet- te, hogy csak úgy számíthat mun- katársai megbecsülésére, csak úgy tudja tervét teljesíteni, ha azonnal abbahagyja eddigi jampec élet- módját és komolyabb dolgokra for- dítja figyelmét. Még ott a pártiro- dában megígérte Kása elvtársnak: Az lesz az első lépés, hogy száztíz százalékra teljesítem tervemet.

Igyekezünk a mélyszántással

A szegedi határterelőszövetke- zetek és egyénileg dolgozó parasz- tai együtt a mélyszántási tervet a mai napig 90 százalékra teljesítették. Tíz százalék hiányzik tehát a terv teljesítéséhez. Az a feladat, hogy a tsz-ekben és az egyéni gazdák földjein is gyorsítsuk a munkát. Minden lehetőség adva ahhoz, hogy rövid idő alatt teljesítsük a mély- szántási terv hátralévő részét.

Az Új Élet és a Szabad Tisza ter- után a mai nap befejezi a mélyszán- tást az újszegedi Haladás tsz is.

Csongrád megye bírának értekezlete

A megyei bíróságon bírósági ér- tekezletet tartottak, amelyen meg- vizsgálták azoknak a feladatoknak a végrehajtását, amelyek a Köz- ponti Vezetőség júniusi határozata alapján a bíróságokra hárulnak. Ezen az értekezleten megjelent Bán Rozália elvtársnő is, a Megyei Pártbizottság adminisztratív osztá- lyának a vezetője.

Dr. Szakács Ödön elvtárs, a me- gyei bíróság elnöke beszámolójában rámutatott azokra az eredmények- re, amelyeket a megye bíróságai a

A határterelőszövetkezetek és öthalmi mutatkozni elmaradás, melyet szorgalommal, igyekezettel meg lehet és meg is kell szüntetni. Minden józangdolgozatú dolgo- zó paraszt tudja, hogy az időben jól elvégzett mélyszántás előnye megmutatkozik a terméseredmé- nyekben, — s ez pedig nagyobb hasznot jelent számára.

A szegedi határban három trak- tor dolgozik az egyéni dolgozó pa- rasztok földjén és segíti, könnyíti munkájukat.

A szocialista törvényesség megszilár- dításában elérték és azokra a hiá- nyosságokra, melyek a bíróság munkájában még fellelhetők. Egyik fő feladatnak jelölték meg beszéde- ben a szocialista törvényesség to- vábbi megszilárdítását, a bíróság tekintélyének emelését, a dolgozók ügyeinek gyors és bürokráciamen- tes intézését.

A megjelentek közül számosan szölköztek hozzá a felvetett problé- mákhoz.

N. M.